

karelspilko

sedíš v správném vlaku

Nemůžeš být nikde jinde, než zrovna jsi,
proto se můžeš uvolnit

Jsi tím, kým máš pro tuto chvíli být
a děláš to, co zrovna TEĎ dělat MÁŠ

SEDÍŠ VE SPRÁVNÉM VLAKU

*Nemůžeš být nikde jinde, než zrovna jsi,
proto se můžeš uvolnit*

*Jsi tím, kým máš pro tuto chvíli být
a děláš to, co zrovna TEĎ dělat MÁŠ*

Pardubice 2017

Karel Spilko

SEDÍŠ VE SPRÁVNÉM VLAKU

Nemůžeš být nikde jinde, než zrovna jsi, proto se můžeš uvolnit

Jsi tím, kým máš pro tuto chvíli být a děláš to, co zrovna TEĎ dělat MÁŠ

© Karel Spilko, 2017

ISBN 978-80-87913-15-4

PRO TEBE

Přál bych ti, milý příteli, aby se ti na chvíli splnila všechna tvá přání.

Abys alespoň na nějaký čas dosáhnul všeho, čeho chceš dosáhnout.

Abys měl tolik peněz, kolik si přeješ, takový i majetek, skvělé přátele, vysněný vztah, zážitky, po kterých toužíš a abys zažíval jen to příjemné a bezstarostné.

To vše bych ti přál jen z jediného důvodu

– abys poznal, že všechna splněná přání, cíle a touhy tě neučinily šťastnějším.

Naopak.

Pokud by se ti vše splnilo, pak by teprve začalo to pravé peklo.

Život by neměl hloubku, ztratila by se nejistota, která s sebou přináší odvahu žít.

Nastoupila by nuda a brzo by sis nevážil toho, co máš.

Neměl bys důvod ráno vstát a těšit se, co nového ti přinese den,
protože bys už všechno měl.

Život by pro tebe ztratil chuť a stal se zátěží.

Proto bych ti, milý příteli, upřímně přál, aby se ti nikdy všechna přání nesplnila.

Abys vždy bylo něco, pro co stojí za to ještě chvíli žít.

MÍSTO ÚVODU

K lepšímu porozumění následujícího textu ti, milý čtenáři, chci jednoduše vysvětlit některé pojmy, které jsou zde použity. Nic složitého v tom nehledej, knížka není žádný složitý náboženský text a nehraje si záměrně s nejrůznějšími tajemnými ukazateli, aby vzbudila vážnost textu. V jednoduchosti je krása, protože Vesmír je ve své podstatě a fungování jednoduchý, pouze ve svých projevech rozmanitý. Nejde zde o filozofování, ale právě o jednoduché pochopení naší pravé podstaty.

Takže,

- Pokud v textu hovořím k tobě a používám výraz „TY“, mám na mysli tvou pravou podstatu, tvou esenci, tím, kým skutečně jsi – Vědomí, Bůh, Tao, Zdroj, Život, Šiva, Nekonečná Láska, Nejvyšší Inteligence a Skutečnost... nazvi si to, jak chceš, jak ti to vyhovuje
- Pokud používám výraz „ty“, jedná se o ego, mysl, intelekt nebo rozum, zkratka ztotožněné Vědomí, které nosí tvé jméno, osobnost, za kterou se mylně považuješ (nebo ses považoval), ale kterou ve skutečnosti nejsi. Jedná se jen o pocit sebe, který poznáním postupně zmizí, a ke slovu se dostaneš TY v přímém přenosu.

To je vše na úvod a pro lepší pochopení textu. Možná tvé naprogramování nebude s některými myšlenkami uvedenými v této knize souhlasit, možná, že se budeš chtít hádat o tom, co je zde uvedené a může tě to někdy i naštvat, ale to není pravým účelem

této publikace. Jedná se mi o to, abys připustil (neznamená to bezpodmínečně souhlasit), že vše může být i jinak, než se na první (i na druhý, třetí...) pohled zdá. Možná dojdeš i k logicky nelogickému závěru, že

VŠE JE TAK, JAK MÁ BÝT.

SEDÍŠ VE SPRÁVNÉM VLAKU

Pokud tvůj život plyne tak, jak by sis přál, máš pocit,
že sedíš ve správném vlaku, a tak tomu opravdu je.

Ale pokud ti život zrovna nenahrává, myslíš si,

že jsi přestoupil někam, kam nepatříš a zrovna jedeš po špatné koleji.

Jenže opět sedíš v tom správném vlaku, protože nemůžeš být nikdy jinde než tam,
kde v danou chvíli MÁŠ být.

I kdybys tisíckrát vyběhl z toho vlaku ven, vždy se tam vrátíš,
dokud vesmírný proud nerozhodne jinak.

To poznání ti přinese tolik hledaný klid a přijmutí situace, ve které se zrovna nacházíš.

Sedíš totiž vždy ve správném vlaku, i když chceš někdy umíněně přestoupit.

Sedíš ve správném vlaku, protože jiný vlak neexistuje.

Ten vlak tě veze tam, kam MÁŠ jet.

Pokud budeš pozorně naslouchat, uslyšíš melodii jeho kol.

OBSAH

1. Nemoc doby	9
2. Sedíš ve správném vlaku	15
3. „Ty“ to neděláš	27
4. Kam vane vítr?	40
5. Tvá skutečná podstata	50
6. Pozorování je bezpečný přístav	59
7. Přirozenost a zase přirozenost	64
8. Proč ty složitosti?	68
9. A co závislosti?	77
10. Štěstí na dosah	83
11. Střelba vedle aneb zmatený život a zmatená mysl	95
12. Sebe-manipulace	106
13. Blažená přítomnost	117
14. Krásná jednoduchost	122
15. Všechno, co nejsi TY	131
16. Svobodná vůle?	141
17. Osvobozující přijetí	144
18. Být ve Zdroji	151
19. Probuzení	155
20. Život v přímém přenosu	163
21. Láska	172
Na závěr...	182

1.

**Nemoc
doby**

CO SE STANE,

...když budeš celý život tvrdě pracovat a nedopřeješ si odpočinku a radosti?

...když budeš šplhat neúnavně po kariérních schodech nahoru?

...když si nezkusíš splnit svůj dětský sen?

...když celý svůj život zasvětiš pomoci jiným a sebe postavíš až na druhé místo?

...když budeš neustále hromadit peníze a majetek bez možnosti užít si je?

...když budeš sledovat v TV příběhy ostatních a na ten svůj tak nějak zapomeš?

...když budeš po většinu svých dní vyhlížet někoho, který tě udělá šťastným a úplným?

...když budeš neustále čekat, až přijde něco, co tě katapultuje do jiného, lepšího světa?

...když se budeš neustále spoléhat na rady druhých?

...když...

Příteli, nestane se vůbec nic a většinou ani to, co sis tak vroucně přál.

Svět bude dál pokračovat ve svém chodu tak, jak plynul před tvým narozením

a bude fungovat i po „tvém“ odchodu z fyzické reality.

Pokud pochopíš, že svět je neosobním děním vesmírného záměru

a nikdo z nás není o nic důležitější než jiný, začneš si života více užívat

a méně se trápit nad svými největšími problémy.

Dál se v něm budeš přirozeně pohybovat, ale bude v tom méně křečovitosti a tlaku.

S výdechem pustíš svou snahu někam se dostat a otevírat zavřené dveře

a přivítáš rozmanitost v celé své kráse.

Moc bych ti přál, abys to pochopil co nejdříve.

OMEZENÁ NEOMEZENOST

Neustálým díváním „ven“ omezuješ svůj nekonečný potenciál.

Když po něčem toužíš, omezuješ sebe na konkrétní touhu,
když jsi zhyponotizovaný nějakou věcí, kterou za každou cenu musíš mít,
jsi v kontrakci.

Když se honíš za štěstím, končí to obvykle nudou, nespokojeností a strachem
uprostřed zjevného nadbytku – opět dobrovolně stavíš hranice sám v sobě.

Když neustále „piluješ“ nějakou techniku nebo metodu,
sám sebe snižuješ na úroveň dobře naprogramovaného robota.

Když rigidně plánuješ život, vzniká napětí, které tě drží ve vymezených kolejích.
Pak je těžké svobodně dýchat a užívat si toho, co život právě přináší.

Jsi dobrovolný vězeň, který se drží při zemi.

A když ti na něčem hodně záleží, ženeš svou neomezenou energii
do úzkého koridoru, který obvykle končí zklamáním.

Nakazil ses nemocí zvanou „omezenost“, dobrovolně ses stáhnul
ze své čiré neomezenosti do pomíjivých tužeb, přání, očekávání a cílů.

Až nemoc dospěje do určitého stupně,

až budeš v dostatečně velkém a nesnesitelném tlaku,

který na sebe omezením vyvíjíš, nastane protitlak a expanze zpět
do nekonečného a neomezeného prostoru, kterým ve skutečnosti jsi.

Potom ucítíš úlevu a svět nebude mít pro tebe žádné hranice.

Zbavíš se závaží, které sis dobrovolně na cestě fyzickou realitou naložil.
Pokud vnímáš sebe jako neomezené Vědomí, nespokojíš se jen s pohybem
ve „vnějším“ světě, ale přemístíš svou pozornost na neomezený prostor,
na plátno filmu Života, které je tvou pravou podstatou.

VŠICHNI SE SNAŽÍ

Všichni se snaží a přitom jsou nešťastní.

Nechápou, že nadměrná snaha někam se dostat, zažít něco za každou cenu
nebo změnit silou okolní svět, způsobuje utrpení.

Nechápou, že pádlováním proti proudu se brzo unaví a život jim přestane chutnat.

Ten, kdo došel k tomuto poznání, je vnitřně tichý,
i když kráčí rozbouřenými vodami fyzické reality.

Záměrně nevyhledáváš společnost ani samotu, přijímáš to, co zrovna je.

Uvnitř sebe zůstáváš stejný kdekoliv a za jakýchkoliv okolností.

Nasloucháš Vesmíru a následuješ kosmický proud tam, kam tě vede.

Potom jdeš lehce a život plyne snadno.

NIC NENÍ REÁLNÉ

Skutečnost, kterou vnímáš, je jen tvá představa o skutečnosti.
Lidi, které hodnotíš, hodnotíš podle předlohy – sebe a nemůžeš jinak.
Jak prožíváš jednotlivé situace, závisí od tvých vlastností a zkušeností.

Každý z nás je směsice různých přesvědčení, zážitků a genů,
každý se na svět dívá svými očima.

Miliardy očí, miliardy světů, proto nic není takové, jaké se zdá,
vše je takové, jaký jsi ty.

Nic není skutečné, vše je poznamenáno tvými vnitřními systémy.

A když nic není reálné, nebudeš se trápit,
když s tebou jiní nebudou v něčem souhlasit.

Budeš spokojeně plout svým vesmírem s přesvědčením,
že vše nevnímáš takové, jaké to je, ale takové, jaké to vnímat MÁŠ.

STRACH

Strach je spojen se záležitostmi fyzického světa.

Pokud lpíš na věcech, vztazích a situacích,
máš přirozeně strach a obavy z jejich ztráty.

Bojíš se pádu ze své slávy, ztráty kariéry, vztahu,
majetku nebo peněz, ze stárání, smrti....

Jakákoliv snaha zamezit strachu je z této pozice neúčinná.

Strach automaticky zmizí jen s jejich odevzdáním – nelpěním na těchto věcech.

Pokud je zažíváš, raduj se z nich a užívej si je,
ale pokud tady nejsou, netruchli pro ně.

Čím více lpění a očekávání, tím více strachu z výsledku.

Čím méně závislosti, tím více radosti a taky méně strachu.

Všechny věci, které vzniknou, musí zákonitě i v určitý čas zaniknout.

Vše je pomíjivé, když to přijmeš, lpění a strach opustí své pevné pozice.

2.

**Sedíš
ve správném
vlaku**

VŠE JE TAKOVÉ, JAKÉ MÁ BÝT

Jsi tam, kde MÁŠ být a děláš to, co zrovna v danou chvíli dělat MÁŠ.

I tvá povaha – tvůj charakter je takový, jaký MÁ být,
protože jsi jedinečným vyjádřením kosmické síly.

Tvá minulost byla taková, jaká MĚLA být a nemohla proběhnout jinak,
i když jsi jistě mnohokrát použil své „*kdyby...*“.

Budoucnost na tebe čeká a je pro tebe připravena,
i když jsi přesvědčen, že si ji tvoříš ty sám.

Rád bych byl u toho, až za pár let budeš hodnotit to, co se ti stalo ve tvé
tenkrát připravované budoucnosti, s jakými náhodami ses potkal,
a v co jsi ani nevěřil nebo nedoufal, že prožiješ.

Jsi vždy přiveden zrovna tam, kde se MÁŠ nacházet, i když si myslíš, že sis to zvolil sám.

Je to velká legrace, jak člověk ve svém omezeném vnímání umíněně, jako malé dítě,
žije v představě, že má život pevně v ruce.

Vesmír – Vědomí – Bůh... mu však neustále ukazuje, že to tak není.

Pro druhé hraješ roli se vším, co k ní patří stejně tak, jako druzí pro tebe.

Můžeš se uvolnit, vše je totiž takové, jaké MÁ být.

Jakmile to pochopíš, ne intelektuálně, ale svým srdcem, budeš si života více užívat.

Najednou zjistíš, že už nemáš tolik problémů, ale naopak více radosti.

A břemeno tíhy, co mělo nebo nemělo být, už s sebou nenosíš,
protože víš, že vše bylo, je a bude takové, jaké být MÁ.

POHLAZENÍ NA „DUŠI“

Jakákoliv činnost, kterou se zrovna zabýváš, jako například jízda na kole, spánek, dívání se na TV nebo čtení, mají z pohledu Vědomí – Nejvyšší Existence nebo Boha, stejnou kvalitu – ve všem je totiž „ON“ obsažen.

Jakmile jednu činnost povýšíš nad ostatní a napumpuješ do ní nadměrnou důležitost, je to začátek postupné cesty k vlastní neuróze.

Ať je to vztah, práce nebo studium, když to přeženeš s jejich důležitostí, zaděláváš si na velký problém.

A pak to má sílu s tebou mávat do všech stran a vnitřní klid, který ve skutečnosti hledáš, se stává vzdálenou zemí.

I když se rozum – ego tomu bude bránit, nic není „vyšší“ a důležitější, než to ostatní.

Může to být pro tebe významné, ale jakmile si naprogramuješ, že bez určité věci, osoby nebo vztahu nemůžeš žít, přestaneš vidět věci takové, jaké jsou.

Žádná činnost není totiž „správnější“ ani duchovnějši, než jiná.

Chůze je stejně duchovní jako meditace, posezení s přáteli má stejnou kvalitu jako četba té „správné“ literatury.

Forma je jiná, ale esence jen JEDNA.

Proto se netrap, zda to, co zrovna děláš, je tou správnou činností pro daný okamžik
a zda něco nezmeškáš a s něčím se tak nemineš.

Vždy děláš to jediné „správné“, co MÁŠ dělat v danou chvíli.

A pokud k tomu přistupuješ s poznáním, že vše má stejnou kvalitu,
můžeš stejně pohodlně uklízet domácnost tak, jako cestovat do dalekých krajin.

Oceán také nepreferuje jednu vlnu před druhou,
jejím obsahem je voda stejně, jako ve všem je obsaženo Vědomí.

S tímto pohledem můžeš s klidem dělat to, co chceš
nebo to, co je v danou chvíli potřeba.

UŽ JSI V CÍLI

Za ničím se nemusíš honit, už jsi dávno v cíli.

To, co skutečně hledáš, jsi TY sám – tvá pravá podstata.

Nemůžeš ji tedy někde najít, ani nikdy ztratit.

Jsi Vědomím a na tvém pozadí se promítá hra Života ve fyzické realitě
s mnoha hračkami a dekoracemi.

Jsi všude, kam jen se rozhlédneš, a neexistuje žádné místo, kde bys nebyl.

Jde jen o prosté uvědomění si této skryté pravdy.

Jsi cílem samotným a žádná cesta k němu nevede.

Jak by světlo mohlo nalézt světlo, když světlem je?

Jakmile se chceš zase někam hnát, uvědom si, že už jsi tam – v cíli svého snažení.

To jen mysl – ego ti namlouvá, že se musíš někam dostat.

Jak se však můžeš dostat jinam, když jsi všude?

Jsi tam i tady, věčný svědek bouřlivého světa i samotný svět.

Tam „venku“ nemůžeš nic najít a také nemůžeš nic ztratit.

TO, CO TĚ POTKALO

To, co tě potkalo, tě mělo potkat.

Když něco nevyjde, není problém v okolnostech a podmínkách,
ale v plánech a očekáváníích.

Je podstatně jednodušší přizpůsobit plán a myšlenky vzniklým podmínkám,
než naopak.

Jen ego je umíněné a nepružné, chce vládnout,

dodržovat metody a pokyny a prosadit jednou stanovený plán.

Chce vše udržet a kontrolovat, jeho touha po vlastnictví se podobá nenasytnému.

Nechce si připustit, že i údajné pády a nepříjemné situace jsou součástí života.

A tak bojuje za jistotu, bezpečí a úspěch a to s sebou přináší nervozitu a stres.

Ale fyzická realita funguje na bázi tření protikladů,

kde se údolí střídají s vrcholy a zdánlivé protiklady si mění své pozice.

Nechej Život samovolně se odvíjet, má svou vlastní inteligenci.

Připoj se k jeho proudu místo toho, abys mu z přední pozice odporoval
a vezmi si z každé nové vlny radosti, bolesti, úspěchu nebo chyb to nejlepší.

Potom stres vystřídává klid, nervozitu porozumění
a nakonec dospěješ přirozeně k závěru, že to, co tě potkalo, tě mělo potkat.